

สาระสำคัญของ พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2566

กำหนดให้มี "โทษปรับเป็นพินัย" เป็นโทษอีกประเภทหนึ่ง แยกจากโทษอาญา และโทษปกครอง เพื่อใช้เป็นกฎหมายกลาง มุ่งหมายให้ใช้โทษปรับเป็นพินัย แก่การกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ร้ายแรง แทนการกำหนดให้เป็นโทษอาญา ถ้าผู้ถูกปรับเป็นพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ โดยไม่มีการจำคุก หรือกักขังแทนค่าปรับ ไม่มีการบันทึกประวัติอาชญากรรม และในการชำระค่าปรับ เป็นพินัยสามารถชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามกฎหมายในบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัติฯ

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ในวันที่ 25 ตุลาคม 2566

ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญา ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย ช้อยกเว้น

- (1) ความผิดที่มีโทษจำคุก หรือโทษที่สูงกว่าสำหรับ กรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณี ที่มีนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น
- (2) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้ เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่น ตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี 2 ท้ายพระราชบัญญัติฯ

จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกา

ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญา ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษปรับอาญา เปลี่ยนเป็นอำนาจในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ในวันที่ 25 ตุลาคม 2566

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ในวันที่ 25 ตุลาคม 2566

ให้ถือว่าอัตราโทษปรับทางปกครองในกฎหมายดังกล่าว (เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครอง ตามกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัตินี้)

ความผิดที่มีโทษปรับทางปกครอง ตามกฎหมายในบัญชี 3 ท้ายพระราชบัญญัติฯ

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ในวันที่ 25 ตุลาคม 2566

มาตรา ๙ ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

- (๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิด ทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย
  - (๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นที่พ่วงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย
  - (๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิด ทางพินัย
- หน้า 24 เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕
- (๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย

